

Hur många skandaler tål Miljöpartiet?

Urkundsförfalskning, olagliga röstköp och undermålig styrning. Skandalerna för Miljöpartiet i Botkyrka avlöser varandra. På fem år har inte mindre än fyra gruppleddare/kommunalråd avverkats.

2016 fick Miljöpartiets kommunalråd Dan Gahnström lämna sitt uppdrag som ordförande för tekniska nämnden när revisorerna inte ville bevilja ansvarsfrihet. Revisorernas kritik var stenhård: bristande styrning, uppföljning och kontroll av verksamheten. Flera byggen av skolor och sporthallar blev mycket dyrare än budgeterat.

2017 var det dags för nästa skandal när det nya kommunalrådet och riksdagskandidaten, Fredrik Olsson, fälldes för urkundsförfalskning efter att ha förfalskat en kollegas namnteckning.

2018 tvingades Miljöpartiets gruppleddare i Botkyrka, Ali Khalil, lämna alla sina uppdrag efter att ha försökt sälja röster till Moderaterna i utbyte mot bygglov för en moské.

Den senaste tiden har det stormat rejält runt Botkyrkas hantering av miljöskandalen vid Kassmyragropen och Kagghamra. Strax innan skandalen exploderade valde Miljöpartiets gruppleddare, Myrna Persson, att avgå som ordförande för Miljö- och hälsoskyddsnämnden samt lämna alla andra politiska uppdrag.

Vi undrar hur länge den styrande majoriteten, med (S), (L), (C), och (KD) kan blunda och låta (MP) vara en del av styret i Botkyrka? Hur många skandaler, förlorade skattemiljoner och skamfilat rykte krävs för att kommunledningen ska ta sin hand från (MP)?

Anders Thorén
Carl Widercrantz